

POMOC PUBLICZNA UDZIELANA PRZEZ GMINY

Anna Wójtowicz-Dawid

**ZAWIERA WSKAZÓWKI DOTYCZĄCE POMOCY
UDZIELANEJ W ZWIĄZKU Z EPIDEMIĄ COVID-19**

POMOC PUBLICZNA UDZIELANA PRZEZ GMINY

Anna Wójtowicz-Dawid

Zamów książkę w księgarni internetowej

profinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 1 kwietnia 2020 r.

Wydawca
Izabella Małecka

Redaktor prowadzący
Joanna Ołówek

Opracowanie redakcyjne
Małgorzata Masłowska

Projekt okładek serii
Wojtek Kwiecień-Janikowski, Przemek Dębowski

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

prawolubni

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2020

ISBN 978-83-8187-660-5

Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 19
e-mail: ksiazki@wolterskluger.pl

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	9
Wstęp	11
Rozdział I	
Wprowadzenie w tematykę pomocy publicznej	15
1. Pojęcie pomocy publicznej	15
2. Przyznanie pomocy przez państwo lub z zasobów państwowych	25
3. Warunki korzystniejsze niż na rynku	29
4. Selektywność pomocy publicznej	35
5. Wpływ na wymianę handlową i konkurencję	43
Rozdział II	
Warunki udzielania pomocy publicznej	53
1. Przedsiębiorstwo beneficjentem pomocy publicznej	53
2. Działalność rolna a pomoc publiczna	82
3. Efekt zachęty	89
4. Test prywatnego inwestora	92
5. Zasady oceny środków pomocy na podstawie Zasad Ramowych	101
6. Wyłączenia grupowe	103
7. Formy pomocy publicznej	104
8. Intensywność pomocy	108

Rozdział III

Rodzaje pomocy publicznej	111
1. Pomoc publiczna de minimis	111
2. Pomoc de minimis w rolnictwie	120
3. Pomoc publiczna inna niż de minimis	123

Rozdział IV

Pomoc publiczna udzielana przez gminy w formie preferencji w zakresie podatków i opłat lokalnych	126
1. Uwagi ogólne	126
2. Ulgi	150
3. Zwolnienia w podatkach i opłatach lokalnych	158
3.1. Zwolnienia z podatku od nieruchomości i podatku od środków transportowych jako pomoc de minimis lub pomoc inna niż de minimis	162
3.2. Zwolnienia w podatku rolnym	166
3.3. Zwolnienia w podatku leśnym	168
3.4. Zwolnienia w podatku od czynności cywilnoprawnych	169
4. Zaniechanie poboru podatku	171
5. Inne preferencje podatkowe	172

Rozdział V

Niepodatkowa pomoc publiczna udzielana przez gminy	176
1. Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym	176
2. Ulgi w spłacie należności jako pomoc publiczna	184
2.1. Ulgi w spłacie należności cywilnoprawnych	184
2.2. Ulgi w spłacie niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym	188
2.3. Ulgi w spłacie kosztów egzekucyjnych	191
2.4. Ulgi w spłacie kar pieniężnych	195
3. Pomoc publiczna de minimis w dotacjach celowych gmin ...	198
3.1. Dotacje udzielane przez gminy na obszarach Specjalnych Stref Rewitalizacji	200
3.2. Dotacje celowe udzielane spółkom wodnym przez gminy	202

3.3. Dotacje udzielane przez gminy spółdzielniom socjalnym	203
3.4. Dotacje na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru	206
4. Dofinansowanie kosztów kształcenia młodocianych pracowników	210
5. Pomoc publiczna i pomoc de minimis w zakresie gospodarki nieruchomościami	211
6. Pomoc publiczna w przypadkach dokapitalizowania przez gminę spółek publicznych	221
7. Zawieranie umów cywilnoprawnych, w tym zamówienia in-house, a pomoc publiczna	225
 Rozdział VI Pomoc publiczna udzielania przez gminy w związku z występowaniem epidemii COVID-19	 235
 Zakończenie	 249
 Bibliografia	 251

WSTĘP

Podstawowym celem jednostek samorządu terytorialnego jest długotrwały i ciągły lokalny rozwój społeczny, gospodarczy oraz ekonomiczny. Realizacja tego celu opiera się na prowadzeniu polityki budżetowej, ale i na działaniach faktycznych, których podmiotami są obywatele, jak i przedsiębiorstwa.

Jak słusznie wskazuje E. Ochendowski, samorządność jest działaniem niepodlegającym wpływowi podmiotów trzecich czy państwowych. Samodzielność ma ogromne znaczenie dla zorganizowanego zespołu ludzi, działającego jako samorząd zawodowy, gospodarczy czy też terytorialny¹. Samodzielność, jako cecha konstytuująca samorządność, ujmowana jest jako wartość aksjologiczna, cel prawa lub też zasada prawna². Samodzielność działania jest wzmacniana głównie przez niezależność finansową, która przekłada się między innymi na uprawnienia w zakresie stosowania zwolnień, ulg, umarzania zaległości, rozkładania należności na raty.

Samodzielność finansowa, stanowiąca zasadę prawa, niemająca charakteru absolutnego i podlegająca pewnym ograniczeniom prawa³, nie jest instytucją zdefiniowaną przez przepisy. Jak wykazane zostało to w niniejszej publikacji, samodzielność finansowa ograniczana jest przez obowiązujący system prawa konkurencji, w tym przepisy

¹ E. Ochendowski, *Prawo administracyjne – część ogólna*, Toruń 1999, s. 223.

² A. Niezgodą, *Podział zasobów publicznych między administracją rządową i samorządową*, Warszawa 2012, s. 41.

³ A. Niezgodą, *Podział...*, s. 43.

dotyczące występowania pomocy publicznej. Pomoc publiczna jest formą interwencjonizmu państwa w obowiązujące reguły rynkowe, co jednocześnie rodzi pytanie, w jakim zakresie państwo powinno ponosić odpowiedzialność za przebieg procesów gospodarczych.

Odpowiedź na pytanie o rolę państwa w gospodarce jest warunkowana treścią konkretnych norm prawnych, dopuszczających lub wykluczających określoną aktywność podmiotów reprezentujących państwo. W niektórych przypadkach państwo musi substytuować mechanizm wolnorynkowy i wpływać na uczestników obrotu gospodarczego ze względu na brak zainteresowania danymi usługami i ich rolę w zaspokajaniu potrzeb społeczności lokalnej. Stąd też należy uznać, iż pomoc państwa nie jest wynikiem działania naturalnych praw rządzących rynkiem, lecz jest rezultatem stymulujących zachowań państwa, które w interesie publicznym próbuje wpływać na efektywność gospodarowania przedsiębiorców.

W niniejszej publikacji omówiono zagadnienia związane z wystąpieniem pomocy publicznej i jej udzielaniem w zakresie realizowania zadań przez gminy jako jednostki sektora finansów publicznych.

Gmina jako jednostka samorządu terytorialnego może być postrzegana w dwóch aspektach, tj. jako podmiot udzielający pomocy publicznej albo jako podmiot otrzymujący pomoc publiczną. Przedmiotem niniejszych rozważań są wyłącznie wybrane aspekty funkcjonowania gminy jako podmiotu udzielającego pomocy publicznej.

Świadomie pominięte zostały w analizie działania podejmowane przez spółki komunalne, które również mogą udzielać pomocy publicznej w określonych sytuacjach. Ze względu na specyfikę świadczonych przez nie usług jest to bardzo obszerny materiał warty opracowania w całkiem oddzielnej publikacji.

Pomoc publiczna to zagadnienie trudne i rozumiane wielowątkowo w praktyce stosowania przez gminy. Jej główne zagadnienia koncentrują się na aspektach polityki Unii Europejskiej (dalej również UE) w zakresie pomocy państwa.

Zasady udzielania pomocy państwa mogą mieć decydujący wpływ zarówno na podejmowanie decyzji regulacyjnych, jak i dystrybucyjnych. Ta dziedzina prawa zyskała na znaczeniu i złożoności w ciągu ostatnich dziesięcioleci. Przepisy dotyczące pomocy państwa i jej kontroli są jednymi z kluczowych instrumentów gwarantujących, że wydatki publiczne i środki ją regulujące nie doprowadzą do dyskryminujących zakłóceń konkurencji. Prawo dotyczące pomocy państwa jest powiązane z prawem gospodarczym, konstytucyjnym, administracyjnym UE i państw członkowskich, a także z międzynarodowym prawem publicznym.

Jak wskazuje w swoich wyrokach TSUE, artykuł 107 ust. 1 TFUE nie ma zastosowania, jeżeli państwo działa, „sprawując władzę publiczną”⁴, bądź też podmioty publiczne działają „w charakterze organów publicznych”⁵. Oznacza to, że nie mamy do czynienia z pomocą publiczną, jeśli określony podmiot działa, sprawując władzę publiczną, to znaczy jego przedmiotowa działalność stanowi część zasadniczych funkcji państwa, lub jeżeli jest ona powiązana z tymi funkcjami przez swój charakter, swoje cele i zasady, którym podlega⁶. Działalność, która stanowi część prerogatyw władzy publicznej i jest wykonywana przez państwo, nie stanowi działalności gospodarczej, w związku z tym nie może z tą aktywnością być podmiotem uzyskującym pomoc publiczną, chyba że dane państwo członkowskie w zakresie działalności publicznej zdecydowało się na wprowadzenie mechanizmów rynkowych.

Pierwszy rozdział przedstawia podstawowe pojęcia dotyczące pomocy publicznej, zakreślając znaczenie pojęcia pomocy publicznej i opisując przesłanki jej występowania.

⁴ Wyrok TSTS z 16.06.1987 r. w sprawie 118/85, *Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej*, EU:C:1987:283, pkt 7 i 8.

⁵ Wyrok TSTS z 4.05.1988 r. w sprawie 30/87, *Corinne Bodson przeciwko SA Pompes funèbres des régions libérées*, EU:C:1988:225, pkt 18.

⁶ Wyrok TSTS z 19.01.1994 r. w sprawie C-364/92, *SAT Fluggesellschaft mbH przeciwko Eurocontrol*, EU:C:1994:7, pkt 30 oraz wyrok TSTS z 18.03.1997 r. w sprawie C-343/95, *Diego Cali & Figli Srl przeciwko Servizi ecologici porto di Genova SpA*, EU:C:1997:160, pkt 22 i 23.

Drugi rozdział zajmuje się analizą warunków udzielania pomocy publicznej, a także omawia zakres pojęcia przedsiębiorstwa, działalności rolnej, efektu zachęty, testu prywatnego inwestora czy pojęcia intensywności pomocy publicznej.

Rozdział trzeci omawia rodzaje pomocy publicznej, zwracając szczególną uwagę na pomoc de minimis i pomoc de minimis w rolnictwie.

W rozdziale czwartym omówione zostały podatkowe formy występowania pomocy publicznej, w tym zwolnienia i ulgi podatkowe, jak również inne stosowane w prawie podatkowym preferencje będące pomocą publiczną.

Rozdział piąty poświęcony został niepodatkowym formom występowania pomocy publicznej, w tym stosowanym w gminach ulgom w spłacie należności, dotacjom, udzielaniu zamówień z wyłączeniem stosowania procedur z zakresu zamówień publicznych.

Podstawowym celem publikacji jest określenie zakresu znaczeniowego pomocy publicznej w przypadku działań podejmowanych przez gminę. Przy omawianiu zakresu przedmiotowego i podmiotowego wskazanej instytucji wykorzystana została przede wszystkim metoda dogmatyczno-prawna oraz w niewielkim stopniu porównawcza. Dodatkowo, dla weryfikacji prawidłowości postawionych tez, wykorzystana została analiza wybranych orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i sądów krajowych. Założenia badawcze oraz przyjęta metoda miały wpływ na dobór bazy źródłowej i literatury. Zawarte w opracowaniu uwagi dotyczą głównie analizy dogmatycznej odpowiednich regulacji normatywnych. Wobec tego podstawowym materiałem badawczym były źródła prawa, a wśród nich rozporządzenia Komisji Europejskiej i wybrane przepisy prawa krajowego.

Rozdział I

WPROWADZENIE W TEMATYKĘ POMOCY PUBLICZNEJ

1. Pojęcie pomocy publicznej

Pomoc publiczna jest jedną z form interwencji państwa w mechanizmy wolnego rynku, stąd też wpływa na gospodarkę.

Ekonomiści prezentują różne poglądy dotyczące roli państwa w gospodarce. Wskazują oni, iż niedoskonałości rynku, jak również przekształcenia systemowe w określonym czasie, kiedy interwencjonizm zmierza do inicjowania, promowania czy też kształtowania zmian, wymaga aktywności państwa¹. Ponadto korzystanie z instrumentów systemu finansowego ma na celu kształtowanie ładu społeczno-gospodarczego².

Udział państwa w procesach wolnorynkowych, oddziaływanie na ich różne płaszczyzny jest od zawsze przedmiotem sporu co do jego zasadności i celowości. Jak słusznie wskazuje M. Szydło, w warunkach demokratycznego państwa odpowiedzialność państwa za przebieg procesów gospodarczych jest kształtowana przez obowiązujący porządek prawny. Rola państwa w gospodarce jest każdorazowo

¹ D. Miłaszewicz, *Problem wyboru narzędzi realizacji roli państwa w procesach inwestycyjnych w Polsce w okresie przemian*, Szczecin 2007, s. 19–22.

² B. Woźniak, *Pomoc publiczna [w:] System finansowy w Polsce*, t. 2, red. B. Pietrzak, Z. Polański, B. Woźniak, Warszawa 2008, s. 248.

warunkowana treścią konkretnych norm prawnych, dopuszczających bądź wykluczających jego aktywność. Można wykazać istnienie wielu sytuacji, w których państwo musi wręcz substytuować mechanizm wolnorynkowy i wpływać na decyzje uczestników obrotu gospodarczego³. Nadzór państwa nad rynkiem opiera się w głównej mierze na przepisach prawa publicznego i dotyczy wprowadzenia norm kształtujących jego cele społeczne i gospodarcze.

Udział państwa w procesach gospodarczych możliwy jest do zaakceptowania tylko w sytuacjach wykazujących jego praktyczną przydatność i zachowanie stosowania zasady praworządności. Rolą państwa nie jest regulowanie mechanizmów rynkowych i wpływanie na nie, a raczej zapewnienie warunków gwarantujących prawidłowe i sprawne funkcjonowanie rynku. Jest to rola wspierająca i ewentualnie korygująca te segmenty czy zakresy jego funkcjonowania, które nie przynoszą oczekiwanych rezultatów. Funkcja, jaką państwo przyjmuje w zakresie kształtowania rynku, wymaga precyzyjnego określenia zakresu, który w świetle obowiązujących norm należy uznać za pomoc zakazaną.

Liberalni interwencjoniści w swoich poglądach dopuszczają pomoc publiczną jedynie w przypadkach i dziedzinach, gdy mechanizm rynkowy stanowi rozwiązanie droższe. H. Ćwikliński wskazuje rozwiązanie kompromisowe: „elementy polityki mikroekonomicznej są w zasadzie dopuszczalne dopóty, dopóki nie są one sprzeczne z celami i zasadami polityki makroekonomicznej, w tym zwłaszcza monetarnej” – przy uwzględnieniu wad i ryzyka takich rozwiązań⁴.

Krytycy interwencjonizmu kontrargumentują, że przy szerokim katalogu nieostrych sytuacji decydent publiczny może zawsze dowieść, że istnieje takie zapotrzebowanie, luka, niezawodność, która wykaże potrzebę realizacji programu niezależnie od rzeczywistego zapotrzebowania. Stąd też interwencjonizm może wynikać z indywidualnej

³ M. Szydło, *Pojęcie pomocy państwa w prawie wspólnotowym*, „Studia Europejskie” 2002/4, s. 33.

⁴ H. Ćwikliński, *Polityka gospodarcza*, Gdańsk 2001, s. 33.

oceny, a nie faktycznych potrzeb rynku. Wskazują oni, iż państwo wchodzi w obszar zagospodarowany przez sektor prywatny, co rodzi szereg problemów, które wolny rynek samodzielnie weryfikuje. Istnieje poza tym ryzyko, że decyzja o powołaniu programu przez państwo może nie wynikać z faktycznych „zawodności rynku”, tylko nastąpić przede wszystkim za sprawą lobbingu różnych grup interesu⁵. Wskazują oni, iż rolą państwa jest zapewnienie najlepszych możliwych warunków do sprawnego funkcjonowania rynku, jednocześnie ograniczając działania o charakterze interwencyjnym, przy jednoczesnym korygowaniu negatywnych konsekwencji mechanizmu rynkowego⁶. Jedynym instrumentem oddziaływania państwa na gospodarkę powinny być wydatki publiczne.

Wpływanie przez pomoc publiczną na działalność gospodarczą jest więc kontrowersyjne, stąd też Unia Europejska uznaje ją za generalnie zakazaną.

W Unii Europejskiej pojęcie pomocy publicznej rozpatrywane jest z punktu widzenia jej jednolitego rynku wewnętrznego, tj. obejmującego rynki wszystkich państw członkowskich, na którym przedsiębiorcy mogą realizować „różnorodne opcje strategii rozwoju”⁷.

Zasady związane z pomocą publiczną wynikają z Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej jako TFUE)⁸.

⁵ G. Pawłowski, *Narzędzia polityki gospodarczej proponowane przez neoklasyków* [w:] *Polityka gospodarcza*, red. H. Ćwikliński, Gdańsk 2001, s. 67–69.

⁶ A. Sochacka-Krysiak, *Finanse publiczne*, Warszawa 1997, s. 12.

⁷ I. Postuła, A. Werner, *Pomoc publiczna*, Warszawa 2006, s. 35.

⁸ Wersje skonsolidowane Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – Traktat o Unii Europejskiej (wersja skonsolidowana) – Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (wersja skonsolidowana) – Protokoły – Załączniki – Deklaracje dołączone do Aktu końcowego konferencji międzyrządowej, która przyjęła Traktat z Lizbony podpisany 13.12.2007 r. – Tabele ekwiwalencyjne (Dz.Urz. UE C 326 z 26.10.2012 r., s. 1–390), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=celex%3A12012E%2FTXT> [dostęp: 3.02.2020 r.].

Zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE „wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”.

Użyte w art. 107 ust. 1 TFUE pojęcie „pomocy państwa” nazywane jest dość często „pomocą publiczną”. Nie są to jednakże pojęcia tożsame. Pomoc publiczna jest pojęciem prawa unijnego i w oparciu o jego przepisy musi być interpretowana. Pomoc publiczna jest w zasadzie kategorią *stricte* prawną, stworzoną na potrzeby wspólnej polityki konkurencji w celu ograniczenia dopuszczalności wsparcia dla przedsiębiorstw. Treść cytowanego artykułu wskazuje, że w państwach Unii Europejskiej jest ona warunkowo dopuszczalna. Za niesłuszny należy więc uznać pojawiający się pogląd, że pomoc publiczna w krajach wspólnotowych jest zakazana. Pomoc publiczna może być udzielana dopiero po spełnieniu określonych warunków i ma zastosowanie wobec przedsiębiorstw.

Pomoc publiczna nie jest funkcją samą w sobie, ale instrumentem realizacji przez państwo funkcji wspierania gospodarki⁹.

Art. 107 ust. 1 TFUE nie zawiera definicji pomocy publicznej, a jedynie określa ogólnie obowiązujące przesłanki pomocy publicznej niezgodnej z rynkiem wewnętrznym oraz przesłanki, jakie muszą być spełnione, aby uznać, czy pojawia się przedmiotowa pomoc publiczna. Przesłankami występowania pomocy publicznej są:

1. **zaistnienie faktu przekazania szeroko rozumianej pomocy** (w szczególności środków finansowych, majątku trwałego, udzielenie gwarancji finansowych, itp.) **przez państwo członkowskie**¹⁰;

⁹ A. Nykiel-Mateo, *Pomoc państwa a ogólne środki interwencji w europejskim prawie wspólnotowym*, Warszawa 2009, s. 12.

¹⁰ Analizując orzecznictwo ETS, w sposób jednoznaczny należy stwierdzić, iż pojęcie „państwo członkowskie” jest interpretowane szeroko. Oznacza to, iż pomoc

2. **istnienie korzyści**, której nie uzyskaliby, prowadząc działalność gospodarczą bez wsparcia dawcy;
3. **pomoc musi zostać udzielona w sposób wybiórczy**, faworyzując wybraną grupę przedsiębiorstw (selektywność pomocy);
4. **udzielona pomoc zakłóca warunki konkurencji na danym rynku** (lokalnym, regionalnym, krajowym czy unijnym) oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Termin pomocy publicznej nie jest klasyczną definicją. Zostaje ona oparta na wskazaniu przesłanek, jakie decydują o tym, że pomoc państwa uznana jest za niezgodną ze wspólnym rynkiem. Samo pojęcie pomocy państwa – zgodnie z przeważającym stanowiskiem doktryny i orzecznictwa wspólnotowego – tworzą wyłącznie trzy pierwsze przesłanki, w których zakłócenie konkurencji i wymiany handlowej ma charakter kryteriów oceny dopuszczalności danego środka pomocowego, zaś źródło pochodzenia będzie miało charakter statuujący jako pomoc państwa¹¹.

Pomoc publiczna jest udzielana przez organy władzy publicznej, czyli wszelkie podmioty wykonujące władcze funkcje państwa na szczeblu centralnym, regionalnym i lokalnym¹². Mowa tu także o innych podmiotach publicznych lub prywatnych, które są kontrolowane przez państwo członkowskie lub którym powierzono zarządzanie środkami publicznymi¹³.

Brak klasycznej, legalnej definicji pomocy publicznej w TFUE pozwala Komisji Europejskiej (dalej jako KE) i Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej jako TSUE) na dokonywanie

udzielona przez władze lokalne, regionalne, publiczne organy lub środki pomocowe Unii Europejskiej, czy nawet przedsiębiorców publicznych, w ocenie TSUE jest pomocą publiczną.

¹¹ M. Szydło, *Pojęcie...*, s. 34.

¹² A. Jankowska, M. Marek, *Dopuszczalność pomocy publicznej. Uregulowania wspólne i krajowe*, Warszawa 2009, s. 13.

¹³ A. Jankowska, *Pomoc publiczna dla przedsiębiorców w świetle uregulowań wspólnotowych. Zasady i ograniczenia udzielania*, Warszawa 2005, s. 7.

W publikacji omówiono zagadnienia związane z udzielaniem pomocy publicznej w zakresie realizowania zadań przez gminy jako jednostki sektora finansów publicznych. W tym kontekście analizie poddane zostały rodzaje pomocy publicznej oraz warunki jej udzielania, w tym m.in.:

- pomoc publiczna udzielana przez gminy w formie preferencji w zakresie podatków i opłat lokalnych oraz ulg w spłacie należności,
- pomoc publiczna w dotacjach celowych,
- dofinansowanie kosztów kształcenia młodocianych pracowników,
- pomoc publiczna w zakresie gospodarki nieruchomościami,
- dokapitalizowanie przez gminę spółek publicznych,
- zawieranie umów cywilnoprawnych, w tym zamówień *in-house* jako pomoc publiczna.

Omówione zostały zagadnienia pomocy publicznej udzielanej przez gminy w związku z występowaniem epidemii COVID-19, w tym oparte na programach pomocowych udzielanych na podstawie przepisów ustawy dotyczącej tarczy antykryzysowej, jak również działania podejmowane indywidualnie w formie zwolnień, ulg, umarzania zaległości czy też rozkładania należności na raty.

W książce wykorzystane zostało bogate orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Omówione zostały aspekty teoretyczne związane z pomocą publiczną, jak i praktyczne, wskazujące, w jaki sposób badać podmioty ubiegające się o pomoc publiczną, czego od nich żądać, jak liczyć intensywność udzielanej pomocy publicznej.

Publikacja przeznaczona jest dla pracowników urzędów gmin oraz osób i podmiotów korzystających z pomocy publicznej udzielanej przez gminy.

Anna Wójtowicz-Dawid – doktor nauk prawnych; adiunkt w Instytucie Nauk Prawnych Uniwersytetu Rzeszowskiego; zajmuje się zagadnieniami prawa zamówień publicznych, pomocy publicznej, kontroli zarządczej oraz prawa finansowego, a także obsługą prawną projektów realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego; wieloletni trener z zakresu zamówień publicznych i pomocy publicznej; autorka licznych publikacji z tej tematyki.

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLWUER.PL

WWW.PROFINFO.PL

CENA 129 ZŁ (W TYM 5% VAT)